

regeringen vil komme med et udspil i løbet af nogle ganske få uger.

Jeg skal bare bede statsministeren her fra talarstolen bekræfte, at den måde, vi normalt behandler forligspartnere på her i Folketinget, er, at hvis man ønsker et forlig ændret, så indkalder man først forligspartierne, og så forsøger man at blive enige dér. Kan man så ikke blive enige, ja, så må man jo meddele, om man vil bryde et forlig.

Gælder det også, når det drejer sig om indfødsretsaf-talen, som vi – en række partier – har med partiet Venstre?

Kl. 17.50

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg kan forstå på statsministerens svar, at enten er vi i den situation, at de udtalelser, den nuværende udenrigsminister kom med, da han udtalte sig om visum til Taiwans præsident, hvis denne som privatperson skulle komme her til Danmark, de udtalelser, han fremkom med i Folketingssalen den 25. oktober 2001, mente han åbenbart ikke en pind af. Eller også er han efterfølgende, nu da han er blevet udenrigsminister, blevet banket på plads af statsministeren. Det er også en mulighed.

Men under alle omstændigheder er det da en utrolig pinlig sag, og jeg synes ikke, det er klogt af statsministeren så at stå og sige: Det kan hr. Albrechtsen afklare med udenrigsministeren.

Ja, jeg skal nok gå til udenrigsministeren og bede om en forklaring, naturligvis, det er mit arbejde. Men jeg synes ikke, at det er nogen smuk sag for udenrigsministeren at starte med.

(Kort bemærkning).

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg skal blot sige til hr. Anders Samuelsen, at jeg altid med stor og jeg vil da også sige med tiden stigende interesse lytter til hr. Samuelsens forskellige meldinger. Jeg har en lille bog, hvor jeg skriver dem ned, fordi jeg synes, der fremsættes mange interessante tanker.

Derfor vil jeg også godt sige til hr. Samuelsen, at regeringen naturligvis med opmærksomhed har lyttet til tilbuddet om at være med i konstruktive overvejelser om, hvordan vi kan sænke indkomstbeskatningen her i landet. Og som det jo er hr. Samuelsen bekendt, har regeringen i regeringsprogrammet tilkendegivet, at regeringen vil søge at skaffe råderum til, at skatten på arbejdsindsats kan sænkes med virkning fra 1.

januar 2004. Og dér er alle bidrag jo velkomne. Så jeg har opmærksomt lyttet til hr. Samuelsens betragtning.

Til hr. Frank Jensen kan jeg sige, at, ja, regeringen vil benytte sædvanlig fremgangsmåde. Det er klart. Men hvis ikke hr. Frank Jensen i valgkampen har bemærket, hvad vi har sagt om skærpede regler for tildeling af indfødsret, så tror jeg, jeg må sige, at hr. Frank Jensen er en af de få, der ikke har. Jeg kan i hvert fald sige, at vælgerne er fuldt klar over det. Så må hr. Frank Jensen have været uopmærksom, for det er klart tilkendegivet, hvilket det så i øvrigt også er i regeringsprogrammet. Derfor vil vi naturligvis søge reglerne ændret, og vi vil naturligvis bruge den sædvanlige fremgangsmåde i den forbindelse.

Og endelig til hr. Keld Albrechtsen: Jo, men når jeg sådan med en lidt rask bemærkning sagde, at det måtte hr. Albrechtsen afklare med udenrigsministeren, er det, fordi jeg synes, det er en lidt mærkelig situation at stå og diskutere nogle udtalelser fra udenrigsministeren, som ikke er her i dag, og derfor synes jeg, at det så er den bedste måde for hr. Albrechtsen at afklare det spørgsmål på.

Det, jeg blot understreger i dag, er, at udenrigsministeren naturligvis repræsenterer det, der er regeringens udenrigspolitik. Og den har jeg tilkendegivet her, nemlig at visumpolitikken i forhold til Kina og Taiwan er uændret. Den er videreført fra den tidligere regering og regeringen før den, for den følger retningslinjerne helt tilbage fra 1988.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så går vi til anden runde. Og her er foreløbig kun – kun og kun – men altså der er foreløbig hr. Holger K. Nielsen og fru Marianne Jelved indskrevet – og nu også hr. Mogens Lykketoft, som dermed bliver den første, der får ordet, da det går i partirækkefølge. Og hvis der er andre, der ønsker ordet, vil jeg gerne have, at man melder sig.

Mogens Lykketoft (S):

Jeg vil bare sige til statsministeren, at der ikke er nogen modsætning mellem min påpejning af de mange låneord fra Socialdemokratiet og vores bekymring for, hvordan udmøntningen af regeringens politik nu måtte blive. Det er tvetydigheden i statsministerens egen og partiet Venstres hele fremfærd, der giver, at begge disse